

'HET UITGAAN OP IBIZA HEEFT VERROTTE KANTEN'

Deze week verschijnt 'Koorts', de nieuwe Saskia Noort. Plot: twee vriendinnen storten zich in het feestgedruis op Ibiza. Plotseling verdwijnt een van hen. We ontmoeten Saskia op het partyeiland waar haar boek zich afspeelt.

Wij dachten: Ibiza, feesten, pillen... dat gaat heel wat stomende sexscènes opleveren. Maar niet dus. Hoe zit dat?

"Die scènes heb ik er bewust uitgelaten. Ibiza associeer je al zo met sex, dat zou te makkelijk zijn. De hoofdpersoon is een controlfreak, op zoek naar haar verdwenen vriendin. Tsjá, dan ga je niet liggen sexen. Het past gewoon niet in het verhaal. Ik heb me uitgeleefd op de actiepassages. Een scène speelt zich af op een boot, waar je weinig attributen hebt om iemand mee uit te schakelen. Het is continu puzzelen: als zij daar staat en zij daar, wat kunnen ze pakken? Net een sudoku."

Je hebt het boek ook hier geschreven. Kun je wel rustig werken op een eiland waar iedereen zich van party naar party sleept?

"Er zijn ook veel ongerepte plekken op het eiland, hoor. 's Winters, als alle clubs dicht zijn, is het hier zelfs uitgestorven. Als ik een week naar mijn huis op Ibiza ga om te schrijven, trek ik me helemaal terug. Ik gooi de ijskast vol en zoek niemand op. Keurig sta ik iedere ochtend om acht uur op, dan schrijf ik tot twee. Tot een uur of vijf 's middags slaap ik, daarna kruip ik weer achter mijn laptop tot elf. Als ik ergens wat ga eten, doe ik dat in mijn joggingbroek, met Uggs aan."

Moest je voor dit boek niet op onderzoek in het nachtleven?

"Voordat ik in de schrijfcocon dook, ben ik veel naar feesten geweest. Ook naar afterparty's. Wat me opviel, is dat sommigen hier wel 72 uur aan een stuk

doorgaan. Het is hun leven. Dat gaat mij toch echt te ver. Ik hou ik het sowieso al niet zo lang vol, op een gegeven moment móet ik gewoon slapen, en bovendien: hoe leuk ik uitgaan ook vind, je moet het niet met het echte leven verwarren. Er zitten ook verrotte kanten aan. Meisjes die gebruikt worden als inwisselbare prostituees. Drugs..."

Pillen en zo zijn niet jouw ding?

"Nee. Ik vind het eng dat je niet precies weet wat er in zo'n pil zit. Uit nieuwsgierigheid wil ik het ooit wel proberen. Met een vriendin had ik het er laatst nog over dat we het sowieso gaan doen als we in een bejaardentehuis zitten. Dan zijn we zo oud dat het niets meer uitmaakt."

Nu maakt het toch eigenlijk ook niet uit?

"Nou ja, ik heb een gezin en mijn werk. Met een kater kun je niet functioneren."

Ben je bang om de controle over jezelf te verliezen?

"Ik ben de controle over mijn leven al volledig verloren toen ik scheidde van de vader van mijn kinderen in 2008. Toen zat ik echt even op die bodem. Na een tijd dacht ik: ik kan het mezelf niet verwijten. De meeste dingen overkomen je, die kun je niet sturen. Door dat besef klauterde ik weer uit het dal. Natuurlijk blijven er altijd angsten voor situaties die je niet in de hand hebt."

Zoals?

"Mijn kinderen, Mathieu en Julia worden groter. Mijn zoon is negentien. Een boom van een kerel van bijna twee meter is ie. Julia is zestien. Ik maak me meer

zorgen om haar. Afgelopen zomer ging ze voor het eerst alleen met een vriendin uit. Ze kwam om zes uur 's morgens thuis. De hele nacht zat ik rechtop in bed. Ze is een sprankelend wild ding, maar ook heel naïef. Stel dat een foute gast iets in haar drankje doet..."

Wat doe je tegen die angst?

"Ik kom onverwachts weleens binnenvallen. Ik denk dat het goed is om als ouder te zien waar je kinderen naartoe gaan. Mijn ouders deden dat ook. We woonden in een klein dorp en zij gingen daar vaak uit. Waar ik ook kwam, de kans was groot dat zij er ook aan de bar zaten. Het enige stiekeme wat ik deed, was een kort rokje aandoen. Dat mocht ik nooit. Die nam ik dan mee in m'n tas en trok ik in de bar aan. Maar ja, dat duurde dus nooit lang."

Jij staat hier op Ibiza samen met je kinderen in de Pacha?

"Vaak wel. We komen samen binnen en gaan vervolgens ieder onze eigen weg. Ze zijn allang blij dat ik hun entree betaal. Ik hou ze echt niet de hele tijd in de gaten, ik sta lekker te dansen met mijn vriend."

Waar heb je hem leren kennen?

"In de Pacha, een jaar geleden ongeveer. Hij is Nederlander die in Ecuador woont. Hij kweekt bloemen. Eens per maand zien we elkaar en we bellen vaak, urenlang. De beste tijd om te bellen is 's nachts, dan is het daar dag. Vandaar die middagslaapjes, haha. Afgelopen zomer was hij een maand hier, met mijn kinderen. Ze kunnen het goed met elkaar vinden, gelukkig."

'KOORTS', UITGEVERIJ AMBO ANTHOS, € 19,95. VERSCHIJNT ALS LUISTERBOEK BIJ UITGEVERIJ RUBINSTEIN VOOR € 24,95.

